

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Vyletové a soudců JUDr. Anny Grimové a Mgr. Miroslava Hromady, Ph.D. ve věci žalobce **CZECH AVIATION TRADE & SERVICES, s.r.o.**, IČ 02269155, sídlem Plzeň, Perlová 68/7, zastoupeného Mgr. Michalem Bernáškem, advokátem, sídlem Plzeň, nám. Republiky 30, proti žalovaným **1/ LLC Bravo AIR, LTD**, sídlem Gruzie, Tbilisi, Isani - Samgori District, Airport settlement B. 42, flat 20, adresa pro doručování Gruzie, Gamrekeli Street 19, Tbilisi, zastoupenému JUDr. Robertem Falbrem, advokátem, sídlem Praha 1, V Celnici 1040/5 a **2/ LOM PRAHA, s.p.**, IČ 00000515, sídlem Praha 10, Tiskařská 270/8, o ochranu rušené držby, o návrhu na vydání předběžného opatření, o odvolání 1/ a 2/ žalovaného proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 12. 10. 2016, č. j. 30 C 352/2016-128,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění

Shora označeným usnesením soud prvního stupně výrokem III zakázal 1/ žalovanému jakkoliv disponovat s letadly AN-26 výrobní č. ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ (dále letadla) bez předchozího písemného souhlasu žalobce, výrokem IV uložil 2/ žalovanému, že nesmí bez předchozího písemného souhlasu žalobce umožnit nikomu k letadlům přístup a výrokem V uložil Armádě ČR, 24. základna dopravního letectva Praha-Kbely, Mladoboleslavská 300, Praha 9 - Kbely, že nesmí bez předchozího písemného souhlasu žalobce nikomu povolit odlet letadel. Dále výrokem I zamítl námitku žalovaných, že věc má být projednána v řízení před rozhodcem a výrokem II žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek z návrhu na předběžné opatření ve výši 1.000 Kč. Rozhodnutí odůvodnil tím, že využití předběžného opatření v souvislosti s řízením na ochranu držby je v zásadě možné a žalobcem předložené listinné důkazy potřebu vydání předběžného opatření do doby rozhodnutí o ochraně rušené držby osvědčují. To plyne zejména z toho, že žalobce osvědčil jak držbu k letadlům, tak vůli 1/ žalovaného s nimi z letiště Praha - Kbely dne 27. 9. 2016 odletět. Bez vydání předběžného opatření by tedy 1/ žalovaný mohl s letadly naložit tak, že by zmařil rozhodnutí soudu ve věci samé a jeho pozdější výkon. Povinnost, kterou soud prvního stupně uložil Armádě ČR 24, představuje součinnost při plnění povinností uložených žalovaným a je ji po tomto subjektu, jenž není účastníkem řízení, spravedlivě žádat. Na závěr zdůraznil, že k zániku předběžného opatření dojde v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé, tedy usnesením o žalobě na ochranu rušené držby, kterou žalobce současně proti žalovaným podal.

Proti usnesení podali žalovaní včas odvolání a namítali nedostatek podmínky řízení spočívající v pravomoci civilního soudu v České republice věc projednat. Soud prvního stupně podle nich uměle a účelově vyloučil spor o ochranu držby z působností rozhodčí doložky sjednané kupními smlouvami. Nijak také nezohlednil, že posledním držitelem byl 1/ žalovaný, který letadla od žalobce koupil a zaplatil. Protože spor o poslední pokojnou držbu

je v podstatě sporem o výkon vlastnického oprávnění z kupních smluv, měl být projednán před rozhodci, tedy u International Court of Arbitration v Londýně.

1/ žalovaný v odvolání dále namítal, že pokud jde o zprostředkovatelskou smlouvu, z níž žalobce svůj údajný nárok dovozuje, ale jejíž existenci on popírá, ta mohla pouze modifikovat původní smluvní vztah založený kupními smlouvami, jejichž platnost je třeba posuzovat podle smluveného anglického práva. Odkázal přitom na judikaturu, z níž plyne, že všechny spory účastníků smlouvy vzniklé v souvislosti s ní musí být řešeny rozhodčím řízením a nikoliv soudem. Spor o ochranu držby je sporem vzniklým v souvislosti s uzavřenými kupními smlouvami, otázku držby nelze od nich oddělovat poukazem na to, že je zjišťována pouze poslední držba a její svémocné rušení, popř. s poukazem na to, že se jedná o spor ze smlouvy zprostředkovatelské. V neposlední řadě 1/ žalovaný namítal procesní pochybení soudu prvního stupně, který v rámci vydaného předběžného opatření nezdůvodnil potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků a důvodnost obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí, přestože žaloba podle § 176 a násl. o. s. ř., o které je třeba rozhodnout do 15 dní od zahájení řízení, je také v podstatě předběžným opatřením. V něm uložená povinnost předbíhá rozhodnutí ve věci samé a v předběžném opatření uvedený zákaz „jakkoliv disponovat“ je pouze synonymum pro „jakkoli nakládat“ použitý v usnesení ve věci samé. Žalobce přitom pouze zmiňoval obavu, že by on mohl s letadly odletět a o žádné dispozici či nakládání s letadly se nezmiňoval. Není ani zřejmé, jaké konkrétní dispozice jsou mu zakázány, navíc pokud sám žalobce uvedl, že Celní úřad letadla zajistil, je zřejmé, že on s nimi odletět nemůže. Konečně namítal i nezákonný a protiústavní postup soudu prvního stupně a porušení zásady rovnosti účastníků řízení, neboť písemnosti nebyly přeloženy do gruzínského jazyka a k jejich doručení nedošlo v souladu se smlouvou mezi ČSSR a SSSR ze dne 12. 8. 1982, která předpokládá doručování prostřednictvím dožádaného orgánu či v režimu Úmluvy o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních ze dne 2. 6. 1982, tedy poštou. Tuto povinnost soudu nelze překonat poukazem na krátkou lhůtu plynoucí z § 176 a násl. o. s. ř. Na závěr 1/ žalovaný, podotkl, že žalobcem složená jistota nepostačí k náhradě škody, která mu v důsledku trvání předběžného opatření vzniká, škoda v řádech statisíců EUR. Proto měl být žalobce vyzván ke složení doplatku jistiny ve výši 5.000.000 Kč odpovídající možné škodě.

2/ žalovaný v odvolání dále namítal nedostatek pasivní věcné legitimace ve věci. Zdůraznil, že nikdy nerušil a neměl v úmyslu rušit číkoli oprávněnou držbu k letadlům, která jsou od roku 2014 umístěna na adrese Praha 9 – Kbely, Mladoboleslavská 1093. Po celou dobu umožňuje přístup k letadlům osobám, které prokázaly, že k nim mají vlastnické právo nebo jiným osobám v rámci konání jejich úřední povinnosti. Jeho povinností není kontrolovat, co tyto osoby s letadly provádí a ani jim bránit v přístupu k nim, ale pouze pečovat o dodržení bezpečnostních předpisů a protipožární ochrany na nemovitostech v majetku České republiky, na kterém letadla stojí a k němuž má právo hospodaření. Aktivitou žalobce bylo zahájeno několik řízení před orgány veřejné správy a orgány činnými v trestním řízení, je proto podle něj absurdní, aby osoby, které z moci úřední mají povinnost zjistit skutkový stav a v rámci tohoto zjišťovacího procesu mají mít přístup k letadlu, se dožadovaly souhlasu soukromého subjektu. Není ani zřejmé, jak by takový schvalovací proces měl vypadat a zda je vůbec žalobce schopen zajistit 24 hodinovou pohotovost někoho, kdo bude případné návštěvy „schvalovat“. Výrok IV usnesení ukládající mu povinnost je tak v rozporu s veřejným právem a měl by být zrušen. Podle jeho názoru žalobce zjevně zneužívá svá práva, neboť ve snaze vymoci svoji údajnou pohledávku od 1/ žalovaného vytvořil zdání držby letadel. K vydání

předběžného opatření proto soud prvního stupně neměl přistoupit a stejně tak neměl vyhovět žalobě na ochranu rušené držby, neboť tím zakonzervoval protiprávní stav na dobu neurčitou.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212a odst. 1 o. s. ř., a to podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. bez jednání, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných není důvodné.

Předně je třeba zdůraznit, že spis byl odvolacímu soudu předložen dne 29. 12. 2016, tedy poté, co usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 20. 10. 2016, č. j. 30 C 352/2016-185 bylo rozhodnuto o žalobě na ochranu rušené držby, kterou žalobce podal proti oběma žalovaným spolu s návrhem na vydání předběžného opatření a v níž požadoval, aby žalovaným bylo uloženo zdržet se jakýchkoliv zásahů do jeho držby k letadlům a bez jeho předchozího souhlasu s nimi jakkoliv nakládat, upravovat nebo užívat.

Podle § 77 odst. 1 písm. c) o. s. ř. dojde k zániku předběžného opatření uplynutím 15 dnů od vykonatelnosti rozhodnutí o věci. Vykonatelnost usnesení, kterým bylo vyhověno žalobě o ochranu rušené držby, přitom nastala podle § 171 odst. 2 o. s. ř. jeho doručením účastníkům (tedy nikoli až jeho právní mocí). Podle obsahu spisu bylo usnesení doručeno do datové schránky 2/ žalovanému dne 27. 10. 2016 a žalobci dne 31. 10. 2016 (1/ žalovanému bylo zasláno emailem dne 27. 10. 2016). Z toho je zřejmé, že předběžné opatření dne 31. 10. 2016, tedy doručením posledního z účastníků, zaniklo.

Za situace, že podle § 75c odst. 4 o. s. ř. je pro rozhodování odvolacího soudu o odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ve věci předběžného opatření rozhodující stav, který tu byl v době vyhlášení napadeného usnesení, je třeba o odvolání žalovaných věcně rozhodnout, tedy objasnit, zda důvod k vydání předběžného opatření byl či nikoli. V té souvislosti odvolací soud odkazuje na stanovisko Nejvyššího soudu Cpjn 202/2016, podle kterého v odvolacím řízení nelze přihlížet k tomu, že předběžné opatření se již před tím stalo neúčinným, bylo zrušeno nebo že ze zákona (jako tomu bylo v tomto případě) zaniklo.

V projednávané věci jde o věc s tzv. cizím prvkem, neboť 1/žalovaný je zahraniční právnickou osobou. Soud prvního stupně se proto správně nejprve zabýval otázkou pravomoci českých soudů věc projednat (§ 7 o. s. ř.) a na základě námítky podané žalovanými také otázkou, zda má být věc projednána v rámci řízení před rozhodci (§ 106 odst. 1 o. s. ř.). S jeho závěrem, že projednání žaloby na ochranu rušené držby, v rámci které byl podán návrh na předběžné opatření, žádná tato překážka nebrání, se odvolací soud v podstatě ztotožňuje.

Žalobce a 1/ žalovaný se v kupních smlouvách, jejichž předmětem byla letadla, v čl. 12 a 13 dohodli, že v případě jakýchkoliv neshod týkajících se smlouvy vyvinou maximální úsilí k jejich smírnému vyřešení a pro případ, že smírného vyřešení sporu nedojde do 90 dnů, má spor řešit Mezinárodní obchodní komora v souladu s pravidly Mezinárodního rozhodčího soudu v rozhodčím řízení vedeném v Londýně v angličtině podle zákonů platných v Anglii. V projednávané věci, jejímž předmětem je posouzení důvodnosti žaloby na ochranu rušené držby a s tím spojené důvodnosti podání návrhu na předběžné opatření, tedy nikoliv nárok z kupních smluv, jde o otázku přesahující rámec pravomoci přiznané uvedenému rozhodci rozhodčí smlouvou. Jinými slovy řečeno, není důvod, aby spor týkající se žaloby na ochranu rušené držby, na který se rozhodčí doložka nevztahovala, neměl být soudem projednán. Tento závěr se navíc bezvýhradně uplatní vůči 2/ žalovanému, který ani předmětné kupní smlouvy neuzavřel a rozhodčí doložku nesjednal.

Při určování, zda k projednání a rozhodnutí věci mají pravomoc vnitrostátní soudy, je v případě nečlenského státu Evropské unie třeba nejprve zjistit, zda je pravomoc stanovena v mezinárodní smlouvě, a pokud ji z tohoto pramene zjistit nelze, je podle § 6 zákona č. 91/2012 Sb. o mezinárodním právu soukromém a procesním pravomoc českých soudů dána zásadně tehdy, jestliže je podle procesních předpisů pro řízení místně příslušný soud na území České republiky. Za situace, že žádná mezinárodní smlouva mezi Českou republikou a Gruzii neexistuje a smlouva mezi ČSSR a SSSR o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních ze dne 12. 8. 1982 rozhodné právo pro řešení sporu neupravuje, plyne pravomoc soudů České republiky z § 88 písm. i) o. s. ř., podle kterého je místně příslušným soudem, jde-li o ochranu držba práva k věci, obecný soud žalobce, tedy v tomto případě Okresní soud Plzeň-město.

V přezkoumávané věci žalobce návrh na nařízení předběžného opatření odůvodnil obavou z ohrožení případného výkonu rozhodnutí. Z institutu předběžného opatření plyne nutnost rozhodnout rychle, pouze na základě osvědčení základních skutečností, tedy nároku a pravděpodobnosti možného ohrožení výkonu rozhodnutí. To se v projednávané věci také stalo. Žalobce předloženými listinami osvědčil důvodnost obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí o ochraně rušené držby, neboť pokud by 1/ žalovaný s letadly z letiště Praha - Kbely odletěl, by byl budoucí výkon rozhodnutí zcela vyloučen. Za této situace, která vyžadovala rychlé řešení, soud prvního stupně nepochybil, pokud dne 12. 10. 2016 návrhu na předběžné opatření vyhověl a 1/ žalovanému zakázal s letadly disponovat, 2/ žalovanému umožnit k nim přístup, v obou případech bez předchozího souhlasu žalobce, a třetímu subjektu, kterým je Armáda ČR, povolit jejich odlet, a to i za cenu nedodržení procesního postupu spočívajícího v řádném doručení žaloby a návrhu na předběžné opatření 1/ žalovanému do ciziny a překladu listin. Odvolací soud připouští, že v současné době, a to ve světle argumentů uváděných žalovanými v odvoláních, jimž nelze upřít logiku, a dále listinných důkazů předložených 1. žalovaným, se žalobcův nárok nejeví zas až natolik osvědčený, aby potřebu zatímní úpravy do doby rozhodnutí o žalobě z rušené držby odůvodňoval. Jak je již ale shora uvedeno, důvodnost předběžného opatření je třeba posoudit k okamžiku rozhodování soudem prvního stupně, přitom v té době nebylo možno vyloučit, že celní úřad svůj zákaz s letadly odletět odvolá a že do doby rozhodnutí ve věci samé tak nic 1/ žalovanému v odletu s letadly nezabrání.

Z těchto důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně, které sice již ke dni 31. 10. 2016 zaniklo, jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné [(§ 238, odst. 1 písm. f) o. s. ř.)]

V Plzni dne 10. 1. 2017

Za správnost vyhotovení:
Petra Černá

JUDr. Jana Vyletová, v.r.
předsedkyně senátu